

דברי הכפר

האורן לפנות ערב

הארן, לפנות ערב, בשמים משרטט
כתב תחרה עדין
צפן סודי מעל דלתי. שנים

על שנים מאית בשמי.
מדי ערב אני לומדת לקרא שמה
בשורה אנה מתפענחת.
אני שבה הביתה,

נאנחת, שופתת קמקום
לקפה. באלו רגועה,
שוכחת. הארן ממשיך
לאית בשמי הערב

מחט. עוד מחט.

מירה מאיר

מספר 851

ט' באב תשמ"ד
13.1.84

כפר הנשיא

זאת נחמדים?

*** מזל טוב לאביטל נאי, שסיימה קורס קצינות ומשרתת עכשיו בבית-חולים "שיבא", בתל-השומר.

*** אחרי הפתיחה החגיגית של המועדון לפני שבוע - העסק באמת "פורח"! כל ערב אנו נהנים מניחוח הקפה, האווירה החמימה ובילויים שונים. חבל רק שעדיין לא מצאנו אפשרות למנוע לקיחת העיתונים - אולי משהו ימציא איזו מכה חשמלית קלה, אם וכאשר מוציאים עיתון מחוץ למועדון?

*** בשבת בבוקר כבר חשנו את קירבת החג - חג האילנות, כמובן. חברים נהרו למועדון וקשה היה לעמוד בפיתוי - צמחים יפים ומסודרים להפליא. אז פשוט היו חייבים להזמין! עוד מעט לא נצטרך לצאת לחיק הטבע, כל בית והגינה הפנימית שלו.

*** במוצאי שבת בילינו ערב גדול במחיצתו של פרופ. ישעיהו לייבוביץ. חדר-האוכל התמלא בהרבה מאוד חברים משלנו וגם "לא משלנו" (ז.א. מן האיזור). זאת היתה חוויה של ממש לשמוע איש חכם כזה, שבגיל מופלג שומר על צלילות דיעה, השקפה בוטה והבעה תקיפה - שמעוררת מחשבה, אפילו אם לא מסכימים לה. איך אמרו פעם - "נביא זעם"?

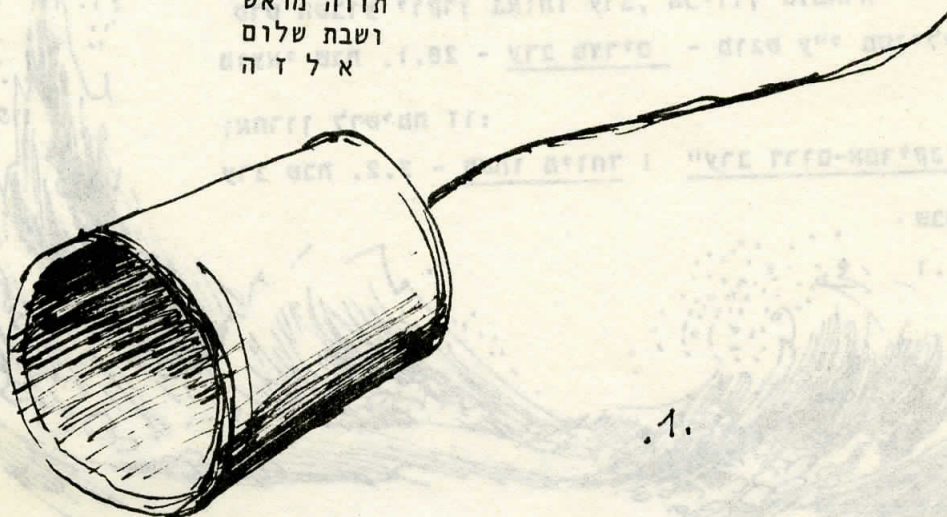
דרך אגב, יש לי הצעה לוועדת התרבות: ערב מוזיקלי בחדר-האוכל, בו נשב בשקט ונאזין לקונצ'רטו לשני שעונים, מכונת לחם וכלב נובח אחד.

*** מנהג חדש בכפר הנשיא. לא עוד הביתה בשעה סבירה; ממשיכים לשבת בהרצאות ודיונים עד חצות. כך גם היה בשיחה עם המומחית לתזונה נכונה, שנשארה אצלנו גם למחרת היום וישבה עם צוות המטבח וחברים שרצו ייעוץ "פרטי". כל הכבוד לוועדת הבריאות.

*** תמיד ידענו שמרדכי הוא "חבר'המץ", אך לא חשבנו שגם בצבא יכירו בזה כל-כך מהר. ביום ג' בערב התקיימה כאן מסיבת סיום טירונות של "היגולנים" הטריים. אמרו לי שהיו פה כ-100 חיילים, שאכלו, שתו ובילו בנעימים. בהצלחה לכולם!

*** לסיום יש לי בקשה. חברים, מרכזי ענפים ו/או פרוייקטים, אנשי הספורט השונים - אם יש לכם "חדשות" או נקודות מעניינות שרצוי וכדאי לפרסם בטור זה, אנא הכניסו פתק בתא-דואר מס. 16, לפני יום ד'.

תודה מראש
ושבת שלום
אלזה

בילוי חבילות בענני תרבות

** ועדת התרבות זכתה לאחרונה בתגבורת והריהי, סוף-סוף, ועדה בגודל טבעי (7 חברים) עובדה זו תורגש - אנו מקווים - בעתיד הקרוב. בינתיים -

** בניצוחו של ראובן מ. והודות ליוזמתו - נתחדשה הפעילות הרצופה במועדון החברים, כידוע. יישר כוח לראובן ולצוות המועדון הנלהב והמסור. ונאחל להם-לנו הצלחה בדבר שכה חשוב לנו - לחברה - להצליח בו. ואגב: הכונ-נית החדשה לעיתונים וכתבי-עת - היפיפיה הזו - מעשה ידיו של ירון ס. - באמת משנה את הנוף. זה ש"תושביה" מסתלקים להם לעיתים לבלי שוב - זה לא נעים!! וגם אם זה לא מה שישבור אותנו, במטותא - גם אם אתה מת להת-יחד עם "מוניטין", נניח - זה מוכרח להיות על חשבון אחרים? תחשוב קצת.

** באותו הקשר: מי שרוצה להשתמש במועדון לכל מטרה שהיא, חייב לפנות ולתאם עם ראובן מ.

** חודשה: ההתארגנות האיזורית להצגות בימי שישי באולם גדות. העניין בקיצור: מדי כמה שבועות מתקיים מופע בגדות, שאנו משתתפים במימונו, וה-כניסה חופשית. יש להירשם לפי המודעה המתאימה, כדי לתכנן את ההסעות. המופע הקרוב (ראשון בסידרה: שלמה ניצן מגיש - שירים וסיפורים של יהודים) (בתוספת קטעי אקטואליה "כבשחכס"). כדאי!!

** תחזית לילות שבת הקרובים:

הערב 13.1 - קאזינו, מוכר וחביב
ערב שבת 20.1 - ערב ט"ו בשבט
ערב שבת 27.1 - הצגה בגדות - שלמה ניצן (כנ"ל)
סרט השבוע יוקרן באותו ערב, מכיוון שלמחרת
מוצאי שבת 28.1 - ערב מצרים - מוגש ע"י מטיילי מצרים.

ואחרון לרשימה זו:

ערב שבת 3.2 - משהו מיוחד | "ערב דרום-אמריקני" עם... חכו ותראו.

שבת שלום
ו. תרבות

י ו ם נ י ש ו א י ן

15.1. שרה ועזרא נסים

מאחורי גדר המערכת של הקיבוץ ישנה חורשת
אקליפטוסים וכעשרה ברושים. באדמה מלוחה וקשוחה
חותרים השורשים למטה.

החורשה בת חודש בלבד. מאה עצים נאבקים נגד
האדמה הקשה בביקעה. השמש אינה מרחמת, ארבעים
עצים עצרו נשמתם.

כשעבדתי בנוי, עברתי אחד אחד. הטפטפת מזמזמת,
טיפות מים זולגות. השורשים רוצים למטה למטה ואני
מסתכלת, מתקנת את הגומה ורואה וחושה במאבקם. חותרים
עמוק למטה, נאבקים באדמת הביקעה.

ו ר ד ה

י ו ם ה ו ל ד ת

15.1. איתן נמלי

17.1. שרית וולפין

19.1. מר דני סטיל

רות גולן

ראי זקס

20.1. צביה כץ

עופר ניצן

21.1. בקי ארנברג

ליאה בולצ'נסקי

1980

המפעל ב-1984 האת הגדול מספר

בדרך למשרד המנהל, כדי לקיים פגישה מתוכננת זה זמן רב, עברתי ליד לוח המודעות בפרוזדור. "מוזר", אמרתי לעצמי, "עדיין לא הורידו את כרטיסי הברכה מאז ראש השנה." מבט שני הבהיר לי, שמדובר בברכות ממרחבי העולם לרגל כניסת השנה האזרחית החדשה. נכנסתי למשרד של יוסי במצב רוח בין-לאומי מתאים.

לא תאמינו, אבל יוסי פתח במילים: "הגיע כבר הזמן שתכתבי משהו על המפעל". הבחור כנראה לא קורא את עלוננו, אחרת היה זוכר שלא מזמן הופיעו רשימות על "האישה במפעל" ועל "עידן המחשב". יחד עם זה עלי להודות, שהתכוונן לפגישה ומיד הוא מושיט לי את הטבלה המצורפת בסוף הכתבה, והוא מתחיל עם ידע בסיסי.

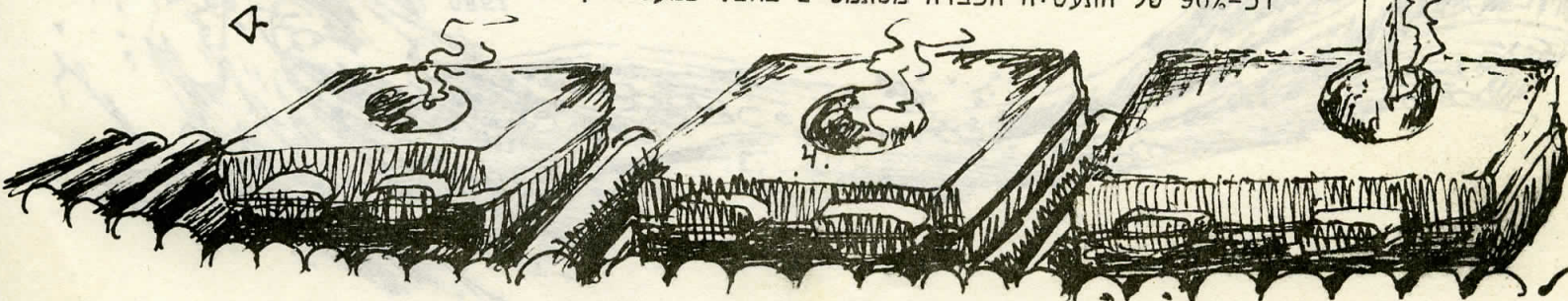
כפי שידוע לכם, מורכב המפעל משתי מחלקות עיקריות: אגף החמרון ואגף הפלדה, עם הנהלה ושירותים משותפים. "זהו מפעל ענקי", אומר יוסי, "אולי לא בקנה-מידה עולמי, אבל למסגרת קיבוצית זה מפעל גדול מאוד, וקשה להתגבר על נתק מסויים בין המחלקות השונות. החברים מודעים מאוד לנתק הזה, ועומד לצאת יומן חודשי, כדי לעדכן חברים במתרחש." אני בתור מנהל לא מגיע לשיחות עם האנשים - רק כשיש בעיות. העורך המיועד ליומן הוא דוד אלמן. בינתיים תצטרכו להסתפק בדיווח הלא-מקצועי שלי!

קודם כל נעיק עין על אגף החמרון, שבו עובדים כעת כ-20 חברים, כמחציתם מעל גיל 55. (מתוך 75 חברים במפעל כולו).

עדיין אביזרי ההשקיה (רזיות) מהווים את "הלחם והחמאה" של המחלקה. אבל עיקר התכנון מכוון לפיתוח היציקות התעופתיות באיכות גבוהה. זה זמן אנחנו ספקים מאושרים של משרד הבטחון ומאז אוקטובר 1982 אנחנו בקשר עם חברות בעלות שם עולמי, כגון Mc Donald Douglas בארה"ב, שבשכילה התחלנו לייצר חלקים תעופתיים. כעת הכמויות קטנות, אבל הם מאוד מרוצים. אנחנו גם בקשר עם General Dynamics (מייצרי ה-F15), ועוד. התמחינו (אחד מ-11 מפעלים בעולם) ביציקות חומר מורכב מאלומי-ניום עם 1/2 כסף, הנותן תכונות של פלדה במשקל של חמרון ומשמש לחלקים של ה-F15. חומר זה קשה במיוחד ליציקה והצלחתנו בשטח זה מעידה על היכולת הטכנולוגית הגבוהה במחלקה. כעת המחזור קטן מדי, ולכן מחפשים מוצר שלנו, כדי לתת נפח-עבודה שוטף.

בכלל, במחלקה זאת רואה המנהל שלנו את מירב האפשרויות לפיתוח, בכיוון רצוי ומתאים לחברים שלנו. זהו סוג עבודה שמבוסס הרבה מאוד על מחקר, ויידע ויכולת טכנולוגיים, ויש בו צורך בצעירים המעוניינים לצאת ללמוד.

נעבור לאגף הפלדה, המכיל את מחלקת הברזים ומחלקת הפיטינגים + ג'ובינג. בתחילה - ברזי WORCESTER. למעשה חברה זו כבר כולה בבעלותנו אחרי שרכשנו את שאר המניות. כעת 99% של מחזור הברזים הכדוריים משו-וקים בארץ, רובם לתעשייה הפסרו-כימית והנפט, ומיעוטם לתעשיית המזון. אבל יש תוכניות! המטרה היא להגיע תוך 4 שנים למחזור של 5 מליון \$ - 3 מליון לשוק המקומי ו-2 מליון ליצוא. בארץ יש לברזים שלנו שם מצויין וכ-90% של התעשייה הכבדה משתמשים בהם. כמעט אין יבוא ואנחנו נלחמים

(המפעל - המשך)

בהחדרת ברזי יבוא בלי מכס. יש קושי מסויים ביצוא המוצר הזה, כי הוא מה שנקרא כפי יוסי "יצוא הנדסי", כלומר הוא מצריך גיבוי הנדסי, ייעוץ ושירות, לפי סוג התעשייה שלה מיועד כל ברז. הברז מצטיין בהשוואה עם ברזים דומים מארצות הברית - איכותו גבוהה, מחזיק מעמד שנים. כדי לעזור להחדרת מוצרינו לארה"ב, הקמנו שותפות עם חברת S.V.F. בארה"ב. החברה עוסקת כעת בעיקר בחדיירה לשוק והברזים יימכרו (הלוואי!) בשם אמריקאז עם גיבוי החברה.

גם במחלקה זו רואה יוסי אפשרויות רבות בכיוונים רצויים לנו. כמו-צד זה יש יחסית מעט עבודת ייצור. הוא דורש צוות מיומן של מהנדסים, צוות תכנון, ביקורת איכות, בדיקות, שירות-שדה - כולן עבודות מתאימות לחברים אחרי הכשרה מסודרת.

המחלקה עוברת תהליך של מחשוב ויגיע הזמן ש-6-7 חברים יוכלו לפקח על עיבוד כל חלקי הברזים!

מחלקת המחקרים (פיטינגים בלע"ז). לפי התכנון מחלקה זו תעבור למשכנה החדש ב"פארק התעשייתי" ליד שדה התעופה מחניים ב-1985. (על קיר המשרד מתנוסס תרשים מרשים). 99% של המחזור מיועדים ליצוא, בעיקר לארה"ב וקנדה ומעט לאירופה. במוצר זה רוב הפיתוח מאחורינו וכעת דרושה מעט השקעת יידע.

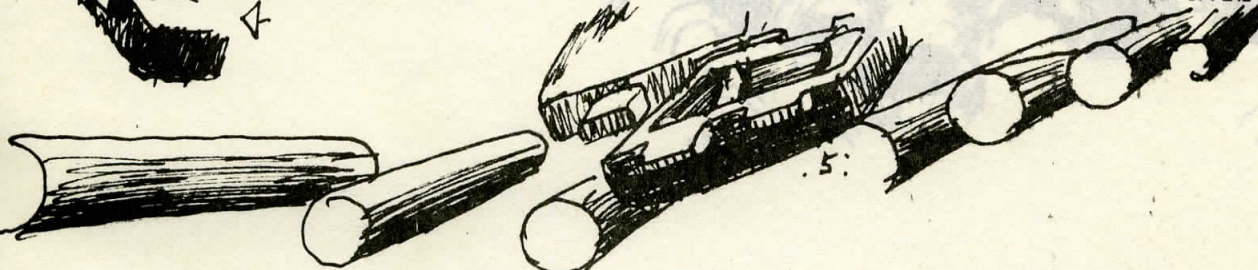
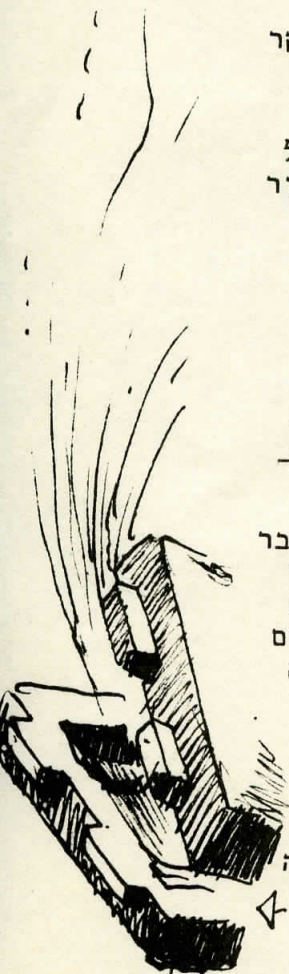
יחד עם זה מחפשים מוצרים חדשים, כדי להגדיל את המחזור של המפעל החדש. לפני שנה התחלנו בייצור פלנג'ים (אוגנים) ולמרות שהיקף הייצור עדיין די קטן, הוא כיסה על הירידה בהזמנות לפיטינגים בתחילת השנה. באמצע השנה, בעקבות תחילת השיפור הכלכלי בארה"ב, התחילה שוב עליה בהזמנות לפיטינגים.

הערות כלליות לגבי שנת 1983. ההתחלה היתה די עגומה, גם לגבי היקף ההזמנות וגם לגבי בעיות ייצור. סל ההזמנות בשפל; שיא של מילואים בעקבות המלחמה גרם לחוסר כוח-האדם הקבוע וגם מנע מציאת כוח-אדם אלטרנטיבי. בהמשך השנה ירד לחץ המילואים, אבל בקיץ היה שיא (!) בנסיעות לחו"ל, שגרם שוב להיעדרויות ממושכות. סך-הכל מצב לא סימפטי.

באמצע השנה חל מפנה. ההזמנות התחילו לזרום מחודש יוני, ומספטמבר השתפר גם מצב כוח-האדם, כך שברבע האחרון של השנה הגענו לקצב ייצור ומכירות שהלואי שנמשיך לשמור עליהם גם ב-1984. היו כמוכן אילוצים אחרים, ביניהם הורדת מחירים (יוסי מעיר שהמחירים הריאליים הם היום כמוצק ב-13% "מתחת" למחירים של 1982!). למרות זה רמת הרווחיות לא נפגעה, בעיקר הודות להתייעלות בעבודה ובמערכת הייצור, ששם הציוד החדש מתחיל לתת את אותותיו, ובגלל עליית רווחיות במכירות בארץ.

מה התחזית לשנת 1984?

המנהל שלנו אומר: "אני אופטימי". לא צפויות כעת בעיות בהשגת הזמנות או ביכולתנו לשמור על קצב הייצור. גם השטח של כוח-אדם נראה

(המפעל - סוף)

פחות בעייתי השנה ומקווים להגדיל את הייצור ב-10-15%, בלי תוספת כוח-אדם, אבל בעיות הון, מימון וריבית גבוהה עלולות להוריד את הרווחיות. כאן מעיר יוסי הערה, שבוודאי לא תפתיע את הכלכלנים שבי-נינו, אבל להדיטה כמוני היא די תמוהה: "דעי לך שהמרכיב היקר בתעשיה אינו שכר עבודה או מכונות, אלא ההון".

במשך השנה יש תוכנית להוסיף מחרטת רובוט, בעיקר לעיבוד חלקי ברזים.

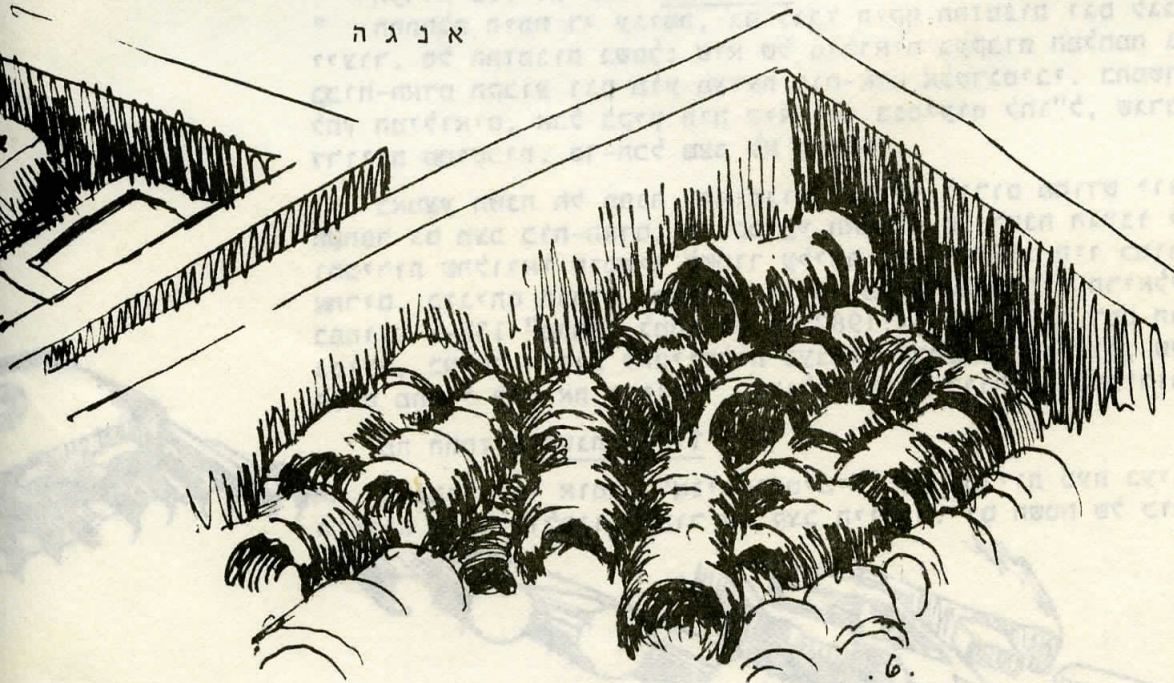
לכחינה עומדים הנושאים של אוטומציה ביציקות קוקילה-חמרן ושימוש במחשבים כגורם בתכנון הייצור. במשך השנה נחליף את המחשב בדגם יותר משוכלל (שממדי הכללים יותר קטנים מהנוכחי!). הוא ייעל, בין היתר, את העבודה המשרדית הקשורה בחשבוניות.

העתיד

אחרי העברת מחלקת הפיטינגים רואה יוסי אפשרויות לשינויים מהותיים במבנה המחלקות הנוותרות. הוא היה רוצה לראות הרבה יותר עצמאות לכל מחלקה ולהוסיף קו ייצור עצמאי, שיתאים באופיו למבנה הדימוגרפי של קיבוצנו. לכל אחד מהאגפים האלה, שיהיו אז דומים יותר לענפים רגילים במבנה הכללי של המשק, יהיה לפי תחזית זו מנהל עצמאי ומרכז תעשיה, או מתאם מפעלים לתיאום כללי. לפי השקפתו של יוסי יכול המפעל/הענף השלישי להיות מכל סוג שהוא, לא בהכרח קשור לענף המתכת. נו, נראה!

בתום השיחה, שהיתה מובולוג מעיקרה, הרגשנו שנינו שלא כיסינו אספקטים חשובים, קשורים למפעל, כגון יחסים בין עובדים, תדמית המפעל ועוד. נוסף לזה הרובוט החדש לא פעל, כשבאנו לבקרו. לכן קבענו פגישה נוספת ואתם תזכו (!) להמשך בבוא העת.

א נ ג ה

בינינו לבין עצמנו

על נביאים, נבואת תוכחה והסכמה סלקטיבית

ישעיהו לייבוביץ נוהג לומר, שכל נביאי ישראל לא הצליחו להחזיר אף אדם מישראל מדרכו המוטעית. מסתבר, שמקצוע הנבואה מתסכל ומדכא, כי מי מוכן לעסוק בייעוד שנפשו יוצאת אליו - ואין תוצאות? לפרופסור לייבוביץ יש קצת נחת מן העובדה, שהרבה אנשים אומרים לו שהוא צדק בקביעה שהיינו צריכים להחזיר את כל מה שכבשנו במלחמת ששת הימים, ולמעשה השחתת המדינה החלה ביום השביעי לפרוץ אותה מלחמה.

אבל מה בדיוק מוכנים שומעיו של פרופסור לייבוביץ לקבל, ולו תורה סדורה ומבוארת?

האם יקבלו, שלא רק "ארץ-ישראל השלמה" אלא אף "תוכנית אלון" לגבי הגדה יוליוס לאיבוד הזהות היהודית של מדינתנו?

האם מוכנים לקבל את עמדתו של לייבוביץ, שהיהדות האמיתית היא קיום המצוות, על המשתמע מזה? אמת הדבר שהוא אומר, שבמדינה יהודית מודרנית לא רק פיקוח-נפש דוחה שכת או מועד, אלא צרכים חיוניים אחרים ושמי שאומר שאינו מסכים לניתוחי מתים, עליהם התבססה הרבה ההתקדמות שהושגה ברפואה המודרנית, הוא צבוע - אבל מי מוכן לקבל, שימי היהדות ספורים, כל עוד העם הולך ונעשה חילוני יותר?

האם המתירנים שבתוכנו היו מקבלים את עמדתו ביחס למוסר? האם אלה שהולכים שבי אחרי האופנות השונות והמשונות של כיתות אקסוטיות וחוגים של "שפר את עצמך כמו ידיך" היו מוכנים לקבל את הדבקה התג "עבודה זרה ודברי הבל"? לפרופסור לייבוביץ יש השקפת עולם איתנה, שהוא לא זז ממנה מאז הגיע להתבטאות בכתב ובעל-פה. מי שלוקח את המעט הערב לאוזנו מתורת הפרופסור השנון, מרמה את עצמו.

מה שלומך?

יש אנשים כמוני, שנוהגים לברך את חבריהם לא רק ב"בוקר טוב", אלא גם ב"מה שלומך?"

התגובות הן כמובן רבות ומגוונות.

אלמוני שומע "בוקר טוב" ואומר: "המרעה משווע לגשם ואתה אומר בוקר טוב. עוף ממני!"

פלוני מגיב: "זה בוקר טוב? הקור חודר לעצמות היבשות ואתה אומר שזה טוב? אתה פשוט לא רגיש!"

ובאשר ל"מה שלומך?"

חבר ותיק מחזיר לי מבט צונן ועונה: "המדולילה!" וממשיך לצעוד לקראת ארוחת-הבוקר וקריאת עיתון הפועלים "דבר".

חברה ותיקה עונה לי:

"אוי, אל תשאל, אל תשאל! לא עצמתי עין בלילה, הכול כואב לי ואם מחר תיפול פצצה אטומית, אגיד 'ברוך שפטרני מעונשו של זה'. למכונת יש חלקי חילוף, אבל לגוף החלוד הזה..." והיא הולכת ומפזמת "...בפתח-תקוה

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ערכים, כנס-ציונה בדואים..."

וחבר צעיר אומר:
"שלומי הוא פונקציה ישירה של המצב המחורבן השורר במדינה! (לא סתם למד כלכלה ומי יודע מה). אדם קם בבוקר ושומע חדשות ומיד נכנס ללחץ. קברניטי המדינה האלה לא מסוגלים לנווט סירת-צעצוע באמבט בפעוטון. ותראה את המשק הזה, שאננות ואפסיה (כרגע הוא כותב מחזה על הנושא). קליפות תפוזים מפוזרות ובקבוקים ריקים זרוקים, נורות חשמל דולקות לאור היום. אסון, אני אומר לך."

ויפהפיה צעירה מדלגת-מקפצת במדרגות אולם הזלילה שלנו ואומרת בחיוך: "טוב ששאלת אותי. טוב לי על הלב, כי הוא אוהב אותי. הוא אוהב אותי!!!"

ראגבי

היה היה טורניה והבנים הצעירים החלו לשחק ודווקא כנגד כאלה שמשחקים הרבה זמן ועולים עליהם במשקל בשניים-שלושה טון. אבל שיחקו יפה ובאופן ספורטיבי ולא קיללו, ופה ושם מחו דימעה, והמשיכו לשחק. והשתתפו שלושה בנים מחצור הגלילית באחת הקבוצות שלנו ורוב החבר'ה שלנו אמרו: "חבר'המנים, שיחקו יפה."

כמויות המישחה המסריחה, שנמרחת על כל חלקי הגוף הצעירים, מבטיחות תעסוקה מלאה בתעשיית התרופות לשנים רבות.

א ר י ק

??
??

ה ר צ א ה - ש י ח ה ע מ ר ו ת א ו ר י

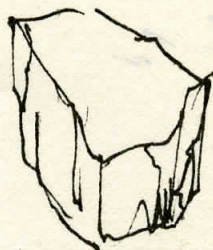
ביום ב', 16/1, בשעה 21.00 תתארח אצלנו במועדון החברים רות אורן. רות היא פסיכולוגית במקצועה ומתמחה בנושא שבאופן כללי ניתן לקרוא לו "טיפול בילדים". היא מדברת על יחסי ילדים בינם-לבין-עצמם, יחסי ילדים ועולם המבוגרים הסובב אותם, וכמובן - יחסי הורים-ילדים, עם כל מה שקשור או נובע מכך. היות וכמבוגרים אנחנו קשורים כולנו כך או אחרת לילדים, השיחה היא לכולנו: סבים-סבתות, הורים, מחנכים, אחים-אחיות, דודים-דודות וכל מי שלא הוזכר. במיוחד ממליצה רות להזמין את בני הנ-עורים, שלדעתה ימצאו עניין מיוחד בדברים.

השיחה פתוחה, כלומר איננה מוגבלת לנושא אחד מסויים ותתפתח בהתאם למה שיקרה באותו ערב.

רות מציגה גישה שונה מהמקובל, ולכן גם מעניינת במיוחד. לכל מי שיגיע מובטח ערב מאלף, שיש בו הרבה יותר מסתם עניין. מקווה לראות את כולכם במועדון באותו ערב. להתראות -

שושי ק.

בשם ועדות תרבות/ הגיל הרך/נעורים/ ביי"ס

תקנות קטנות!

ההתחלות קשות מאוד הן, ומכיוון שכך הרי כל התחלה קטנה גדולה היא.

לפני מספר שבועות התחלנו בהתחלה קטנה-גדולה שכזו. ביוזמתו ובקיסמו של ג'רמי התחלנו באימוני רוגבי לילדי בית-הספר בחצור. ההתלהבות עצומה והילדים והמאמנים (מיכל, איבוט, ג'רמי) מאמינים בעתיד ובאפשרות להקים קבוצת רוגבי בחצור.

כן, אל תהיו תמימים, לא הרוגבי הוא שמעורר אצלי תקוות קטנות, אלא האפשרות שאולי תצמח קבוצת רוגבי משותפת לילדי חצור וילדי כפר-הנשיא. אין לי ספק שהדבר מסובך, אך נתונים ראשוניים יש כבר. הילדים מחצור מתאמנים במשק עם מיכל וג'רמי, שמוכנים מצידם לעשות הכול, וזה כבר לא מעט.

מה שנחוץ בנוסף לזה - עידוד הנושא מצד המבוגרים, ע"מ לחזק את הצעירים במשק, שצריכים ליצור את הקשר. לעזור להם להאמין, שקבוצה כזו יכולה לקום ואולי אף חייבת לקום, לטובת שתי הקבוצות, לטובת הישובים באיזור ולטובת עם ישראל בכלל.

מקווה אני, כי התחלה קטנה זו תהפוך בעתיד הקרוב להישג של ממש ולא עוד סיפור של כישלון (כרבים אחרים בעבר).

חשוב שנדע כולנו, כי לילדי חצור יש הרצון ליצור הקשר, למרות שהם נמצאים במשק רק לצרכי ה"רוגבי". הם מתאמצים ואף משלמים את ההסעה לאימונים ומוכנים לקירבה ולשיתוף פעולה. בואו ננצל רצון זה לטובת העניין!

ג ר ו נ ר

אם ברשותך מטפה-בית קטן ישן, תוצרת KEM מסומן למטה "18 OZ. NET WEIGHT", כמעט אין ספק שמשקלו ירד מתחת למותר, כתוצאה מנזילה.

נא הבא את המטפה לבדיקת משקל לחא-דואר 29, כמובן מסומן ברור בשמן.

אלן א.

סכנה לאבוקדו!

ב-20 השנים האחרונות הפטריה "פוטופטורה צינמוני ציילוניקר" חיסלה 221,000 דונם של אבוקדו בארצות שונות בעולם. עד שנת 1982 הגיעה הפטריה לכל איזורי גידול האבוקדו, פרט לישראל. ב-1982 נקבע, שמטע ותיק באיזור השרון (קיבוץ גבעת-חיים) נתקף ע"י פוטופטורה ולאחר-מכן החלו בבדיקת מטעים אחרים ובתי-משתלה בכל הארץ. בסתיו 1983 גילו את נוכחות הפטריה בבית משתלה ביסוד-המעלה וכן קבעו שמטע האבוקדו של להבות-הבשן נגוע גם הוא. זאת אומרת שמוקדים ידועים של הפטריה הקטלנית הזו נמצאים עשרות ק"מ בלבד ממטענו.

הפוטופטורה צינמוני, שמתקיפה אבוקדו בלבד, היא אחת ממשפחה גדולה של פטריות, המתקיפות את שורשי העצים והצמחים ומקטינה או מחסלת לגמרי את היכולת השורשית לקלוט מזינים הכרחיים לעץ. התוצאה היא ניוון הנוף ולבסוף תמותת העץ. הפטריה הינה עמידה מאוד ואין עדיין כיום שום דרך לחסל אותה.

התפשטות הפטריה נעשית בעיקר ע"י פיזור נבגיה (זרעיה). הנבגים פעילים בקרקע רטובה, ומועברים דרך בוך שנצמד לרגליים, גלגלי מכוניות ועוד.

מתחילת סתיו זה התחלנו להקים מערכת גדרות, שערים ומיתקנים, כדי לשמור על מטע האבוקדו מפני הפוטופטורה. כיום המטע מוקף גדרות ואת רוב הגישות לתוכו חוסם שער, שניתן לנעלו. באיזור הסככה ישנו בור-טבילה לרגלים ובעתיד מתוכנן בור-טבילה לרכב.

אם נשמור על כמה חוקים, נוכל למנוע את חדירת הפטריה, או לפחות להקטין את היקף התפשטותה במטענו:

- א. לא להכניס רכבים לתוך המטע, פרט לכלי ענף אבוקדו-בית.
- ב. אין להיכנס לחלקות מבלי לעבור קודם לכן חיטוי רגליים בבור-הטבילה שבאיזור הסככה.
- יש תמיסת ליסול בבור לחיטוי וסילון מים להורדת הבוץ. אם הבור ריק ואי-אפשר לחטא את הרגליים א ס ו ר להיכנס לחלקות.

אם נשמור על כללים אלה, סביר שנמנע או נקטין את חדירת הפוטופטורה למטע. אפשר לומר שאם נהיה רשלנים - הסככה לפגיעה רצינית היא גדולה מאוד.

תודה על תשומת הלב
ויקטור בן-רשף

אגב: מוקדי הפטריה אינם מוגבלים למטעים פגועים בלבד (כמו להבות-הבשן). חשש רב קיים שאחד המקורות הכי נפוצים ורציניים לפוטופטורה-צינמוני הוא צמחי-בית מחו"ל. הרבה צמחי-בית מיובאים מארצות מזרח-אסיה (המוקד העולמי לפוטופטורה) ועוברים את גבולנו בלי ביקורת והסגר. סביר להניח, שעם הצמחים האלה מגיעה גם הפטריה, וכמעט לכולנו יש צמחי-בית מיובאים בדירותינו.

חשבון - נשאל פרסיס

חשבון

חשבון

חשבון

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

מאורז:

1 (משיבת המינים; 6) עץ חסון; 9) פרח נוי תרבותי; 11) מארצות כיבוש
אחשוורוש; 12) קבל; 14) עבר; 15) שמש בית מרחץ; 17) נקי, לבן; 19) מילת
בקשה; 21) צמח מים טורף; 23) צמח נוי (רביס); 26) בת-קול; 27) מילת
זירוז; 28) צמח בושם; 29) גבעולי התבואה היבשים לאחר קציר; 30) בד
משובח (מגילת אסתר); 32) צד בארמית (כתיב חסר); 35) ירק תבלין למרק;
39) מקום לגידול צמחים; 40) פרח ביצה.

מאונך:

1) מתייהד (הפור); 2) יקנה תורה; 3) מילת הפלגה בשבח או בהיפוכו;
4) נחל; 5) קינה; 6) מילת שלילה (הפור); 7) קבוצת מטוסים; 8) בבקשה;
10) משורר צרפתי; 13) חלק משלם; 14) ירק גינה; 16) יפה; 18) שכלול ושי-
פור; 19) ענף עץ; 20) מיץ ענבים; 22) עטין פרה; 24) צמח ממנו מכינים
מסקה רעל; 25) ממאכלי פסח; 29) בהמת עבודה הפוכה + (י) האות יודג
31) חיה ממשלי "עץ לא עצים... ישוב בסלע ביתו"; 32) ירק גינה;
33) ירק גינה; 34) קוסס; 36) מין מסקה; 37) תואר אצולה הולנדי; 38) שקט

התשבץ נושא פרסיס. ביץ השולחים פתרונות נכונים (לתא 118)
עד יום ד' יוגרלו פרסיס יקרי ערך!

הפרסיס יימסרו לזוכים המאושרים במהלך "סדר ט"ו בשבט" ביום שישי.

מסרה אנגה

<<< Congratulations to Avital Ney who has successfully completed an officers' course and is now working in the "Sheba" Hospital at Tel Hashomer. <<<

<<< After the grand opening of the Moadon last week, things really seem to be looking up - Every evening we can enjoy varied activities in a pleasant atmosphere, while drinking a cup of freshly percolated coffee (or good English tea.)

A pity though that we still cannot find a solution as to how to stop the magazines from disappearing. Perhaps someone ought to invent a kind of "electric shock" (a mild one, of course) which one would receive upon trying to remove a magazine from the Moadon? <<<

<<< On Saturday morning our junior Rugby players had their very first taste of competition. A series of matches were played against various teams who came from far and near (Chatzor & Raanana), and an enjoyable time was had by all. (Actually, I'm not sure if the parents of those playing enjoyed the games as much as the kids themselves did!!)

Also on Shabbat - between 11.00 and 13.00 - many of us were tempted by all the lovely plants on display in the Moadon. It really was extremely difficult to decide what to buy. <<<

<<< On Saturday evening, in the Dining Room, chaverim spent an unforgettable evening with the 81 year old Professor Yeshiahu Leibowitz. A great man, indeed. (What a pity there were so many interruptions - but we have a suggestion for the entertainment committee - a musical evening in the Dining room where we can all sit quietly listening to a concerto for 2 clocks, a bread-cutting machine, falling cups, shuffling chairs and a dog barking!) <<<

<<< A new habit on Kfar Hanassi. No more going home at a reasonable hour. Chaverim continue to sit at meetings or discussions until midnight. Thus was on Monday night at a talk by Dr. Niva Shapira from Tel Aviv. Dr. Shapiro is an expert on "What we eat", "How we eat" and "What happens afterwards."?!??? <<<

<<< We always knew that Mordechai was a "Chevreman" but we didn't expect the army to find out so quickly. On Tuesday evening Mordechai + about 100 other soldiers, celebrated on Kfar Hanassi, the completion of their initial training into the "Golani" unit. They ate, drank and "made merry". Good luck to them all. <<<

<<< In conclusion, if anyone has some news which they think might be of interest to others, please put a note in Postbox No. 16 before Wednesday. <<<

S*H*A*B*B*A*T S*H*A*L*O*M

(Translations & additions - Naomi F.)

>>> BIRTHDAYS >>>

15.1. Eitan Namali

17.1. Sarit Wolfin

19.1. Denny Steel

Ruth Golan

Ray Zacks

20.1 Zvia Katz

Ofer Nitzan

21.1. Becky Erenberg

Leah Bolchinsky.

MAZAL - TOV

>>> ANNIVERSARIES >>>

15.1. Sara & Ezra Nissim